

ELŐSZÓ

Hat évvel ezelőtt ért az a megtiszteltetés, hogy a Magyar Onkológusok Társasága Krompecher-emlékelőadás megtartására kért fel, és emlékéremmel tüntetett ki. Az előadást megtartottam, és azóta nyomaszt az elmulasztott kötelezettség, hogy az előadás írásos formában jelenjen meg a Magyar Onkológia lapjain. Az emlékelőadást követően hamarosan átadtam tanszékvezetői feladatkörömet Lázár György professzornak. Ezután életmódom gyökeresen megváltozott, majd lakóhelyem is, s közben „az idő szaladt”.

Örömömmre szolgált, hogy utódom – a klinika történetében először – nem kívülről, más intézetből került a „ház” élére, hanem saját fészekaljból. Ez egyúttal azzal az örömteli élménnyel is megajándékozott, hogy már egy-két év után láthattam, hogy nem tört meg az addigi munka lendülete. A vastagbélsebészeti munkacsoport is folytatta tevékenységét, és korszerűsödő szemlélettel, új metodikákkal kiegészülve ígéretes eredmények mutatkoztak. A közlés kötelezettsége így már kollektivizálódott. A szélesebb merítés, és az új eredmények feldolgozása, értékelése némi időt vett igénybe, és ezzel a késésre is megszületett az alibi.

Tímár József professzor úr, a főszerkesztő, így kapott tőlünk a kért dolgozat helyett négyet. Türelmét köszönöm.

Lázár György professzornak és a többi szerzőnek, volt kedves munkatársaimnak, barátaimnak pedig köszönöm a szép munkákat, és azt, hogy láthatom a vastagbélsebészet töretlen fejlődését a szegedi sebészeti klinikán.

Pomáz, 2009. március

Szeretettel:

Balogh Ádám